

for, hvorvidt Rigsdagen vilde antage den Tid, som Ministeriet havde fastsat som den meest hensigtsmæssige. Men alle disse Betænklichkeiten kunne ikke finde Anvendelse nu, da Sagen foreligger for det ærede Thing. Det er kun med Hensyn til, at Loven skulde udgives provisorisk, at disse Betænklichkeiten kunne have nogen Betydning.

Med Hensyn til de Grunde, der ere anførte i Motiverne for ikke at optage en saadan Bestemmelse, da forekomme de mig ikke at være tilfredsstillende. Det siges nemlig som første Grund, at, dersom man optog en Bestemmelse om, at de Frivillige, som havde gjort Felttoget med i 1848, skulde, forsaavidt som de bleve udfrevne i 1850, antages, som om deres Tjenestetid begynder fra Aaret 1849, da vilde derved opstaae en Anomalie, idet de Frivillige, som vare blevne udfrevne i 1849, og som havde gjort Felttog i 1848, ikke havde faaet en saadan Tilskifring om, at en lignende Berettigelse skulde blive dem tildeel og deres Tjenestetid regnes fra Aaret 1848. Men det forekommer mig nu rigtignok, at den Omstændighed, at man ikke har optaget en saadan Bestemmelse i Udskrivningsloven for 1849 — Noget, som man desuden ikke kunde gjøre, da, saavidt jeg veed, den nye Bærnepligtslov ikke var udkommen, da Udskrivningsloven for 1849 blev udgivet, — forsaavidt man ansaae det for urigtigt, at det ikke var skeet, ikke kunde have den Virkning, at man, fordi dette Urigtige tidligere var skeet, derfor nu skulde vedblive med denne Urigtighed ogsaa for de Frivillige, som bleve udfrevne for 1850. Det forekommer mig derfor, at denne Grund ikke kan være tilstrækkelig for Thinget. I Endringsforslaget er der ogsaa bødet derpaa ved at optage en Bestemmelse baade for dem, som ere udfrevne i 1849, og dem, som ere udfrevne i 1850. — Den anden Grund, som er anført, er, at den Hensigt, man havde med Bestemmelsen i Udskrivningsloven i 1850, fornemmelig var at faae Frivillige til forløbs at gjøre Tjeneste, og at der derfor ikke var Grund til at gjøre videre Undtagelser, som ikke hjemles af Grundlovens § 30. Det forekommer mig ogsaa, at denne Grund egentlig kun gjælder med Hensyn til den foreløbige Lov, og at den

dog nu, da der kun er Tale om, hvorledes Forholdet nu stiller sig, ikke kan have Indflydelse paa Thinget. — Den tredje Grund forekommer mig at være af saa ringe Betydning, at jeg ikke troer det nødvendigt, nærmere at gennemgaae den.

Den ærede Justitsminister har endelig anført, at der fandt et løsere Forhold Sted med Hensyn til de Frivillige i Aaret 1848, og at det derfor ikke gif an at give dem samme Retigheder som de Frivillige i 1849, idet det kan være vanskeligt at oplyse, hvorlænge de havde gjort virkelig Krigstjeneste. Det forekommer mig, at dette egentlig kun tyder paa, at der vil opstaae endeel Vanskeligheder for Krigsministeriet med Hensyn til, hvorvidt saadanne Beviser kunne skaffes tilveie; men det forekommer mig ikke at være noget Argument imod, at en saadan Bestemmelse optages. Det kan have Vanskelighed at bestemme Tiden, men det forekommer mig ikke at kunne have Indflydelse paa at tage en Bestemmelse, som maa ansees for retfærdig og billig, saa meget mindre som man har anseet det rigtigt at gjøre en lignende for de Frivillige i 1849. Det kunde maaskee have til Følge, at en eller flere Frivillige vilde komme til at nyde Godt af denne Bestemmelse, uagtet det maaskee strengt juridisk ikke var Hensigten at give dem en saadan Berettigelse; men det er dog at foretrække for at vise sig ubillig imod alle Frivillige, især imod dem, som vare istand til at oplyse det, som var forlangt.

Med Hensyn til det stillede Endringsforslag troer jeg, at der ikke egentlig behøves nogen yderligere Argumentation for Billigheden af, hvad der er foreslaaet. Hovedgrunden er allerede anført af den ærede Taler, som nys yttrede sig, at det er den Dpoffrelse, som de Frivillige undertastede sig, som gjør, at man derfor nu burde see at paaskjønne dette i Loven. Jeg skal desuden tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, som egentlig tilstages eller er tilstaaet de Frivillige af 1849 i den foreløbige Lov, det er kun, at de komme til at staae i Rullen i 15 Aar istedetfor 16 Aar, og at der istedetfor det 16de Aar regnes dem tilgode det Felttog, som de have gjort, inden de ere indførte i Rullen. Men det forekommer mig ikke at være mere end simpel Retfærdighed,